

Paní Božena Bartošová - Životopis

Paní Božena Bartošová se narodila 1.6.1925 v Horce nad Moravou u Olomouce otci Antonínu Pospíšilovi a matce Boženě Pospíšilové, rozené Prstkové. Žila v početné rodině spolu se čtyřmi sestrami. Prvorozená byla Marie, po Ludmile a Růženě se jako čtvrtá narodila paní Božena, a potom její nejmladší sestra Eliška.

Pět tříd základní školy vychodila v Horce, poté tři třídy měšťanské školy v Olomouci-Řepčíně u sester Dominikánek. Paní Božena ráda vzpomíná na svého tatínka. Občas s ním jezdila do práce, pan Pospíšil byl listonoš, měl koně, se kterým vždy rozvážel poštu po Olomouci. Na začátku války tatínek bohužel zemřel. Paní Božena nemohla dále studovat, protože musela vypomáhat doma s hospodářstvím.

Během války začala pracovat v tiskárně v Olomouci, kde se tiskly potravinové lístky. Tisk byl přísně hlídáný, jakoukoliv ztrátu okamžitě vyšetřovalo gestapo.

V dubnu 1945, když začalo bombardování Olomouce, zaměstnanci museli všechno cennější vybavení vynášet do sklepa pod budovou tiskárny. Ti, co se báli, utekli domů, ale ona zůstala, i když nálety na Olomouc zesilovaly. Domů se nemohla někdy ani dostat, protože vlak vůbec nejel. Někdy vlak musel na trati mezi Řepčínem a Horkou zastavit, protože se blížila letadla a hrozilo bombardování. Strojvůdce a všichni cestující vystoupili, utíkali dál od vlaku do polí, aby se ukryli. Někdy letadla shodila bomby, jindy jen proletěla. Několikrát musela jít domů pěšky. Jednou po cestě potkala oddíl maďarských vojáků, kteří byli v Olomouci jako spojenci Němců, ale nevšimli si jí. "To je zvláštní, já jsem se tenkrát nebála, ani při bombardování", vyprávěla paní Božena.

Těsně před osvobozením zaměstnancům tiskárny, kteří zůstali do konce, ředitel rozdal každému několik tisíc korun. Po skončení války přišlo z tiskárny oznámení, aby peníze vrátila, že jim byly dány jen do úschovy. Tak je poslala poštou zpět. Ostatní je ale nevrátili.

V roce 1946 se paní Božena zúčastnila sjezdu katolické mládeže v Praze. Spolu se svými přáteli se rozhodli navštívit ministra Fierlingera, který byl jejich krajanem, pocházel z Olomouce. Komunistický ministr

však katolickou mládež odmítl přijmout. V tu chvíli se ale otevřely dveře vedlejší kanceláře a dovnitř je pozval ministr Jan Masaryk, syn prvního československého prezidenta T.G. Masaryka. Dvě hodiny si s nimi přátelsky povídal, zapůsobil na ně velmi pozitivně. Proto, když se později dozvěděli o jeho údajné sebevraždě, nemohli tomu uvěřit.

Později odešla pracovat do pohraničí. Pracovala na Obecním úřadě v Rapotíně.

V roce 1952 se vdala za Václava Bartoše, Volyňského Čecha, který se s rodiči a sourozenci vrátil v roce 1947 do ČSR. Poctivě chodila do práce i v době svého prvního těhotenství. Jednou po cestě na úřad se jí udělalo nevolno, po převozu do nemocnice k překvapení všech přivedla na svět dvě dcery. V dalších letech se manželům Bartošovým narodili ještě tři synové. V současné době má paní Bartošová 13 vnoučat a 17 pravnoučat, žije spolu s rodinou své dcery v Rapotíně.

Paní Bartošová za svůj dlouhý život nasbírala spoustu životních zkušeností a má mnoho zajímavých zážitků. Proto jsme se rozhodly zpracovat a uchovat její poutavý příběh.

